

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl soudkyní JUDr. Zuzanou Šimovou ve věci žalobce: **SOV - trading spol. s r.o.**, IČ: 60776196, se sídlem Opava, Pekařská č.p. 2806/73, PSČ 746 01, zastoupený JUDr. Radimem Vicherkem, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Masná 8, PSČ 702 00, proti žalovanému: **BRANO a.s.**, IČ: 45193363, se sídlem Hradec nad Moravicí, Opavská 1000, PSČ 747 41, zastoupený JUDr. Tomášem Hulvou, advokátem se sídlem Opava, nám. Republiky 2/1, PSČ 746 01, o zaplacení částky 4.027.000,- Kč s postížními právy ze směnky, o námitkách žalovaného proti směnečnému platebnímu rozkazu vydanému Krajským soudem v Ostravě č.j. 3 Cm 349/2014-52 ze dne 30.4.2015

t a k t o :

- I. Směnečný platební rozkaz vydaný Krajským soudem v Ostravě č.j. 3 Cm 349/2014-52 ze dne 30.4.2015 se ponechává v platnosti.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci další náklady řízení ve výši 240.427,- Kč k rukám advokáta žalobce, do tří dnů od právní moci rozhodnutí.

III. Žalovaný je povinen zaplatit České republice na účet Krajského soudu v Ostravě náklady řízení ve výši 673,60 Kč, do tří dnů od právní moci rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou (s návrhem na vydání směnečného platebního rozkazu) ze dne 10.11.2014 domáhal po žalovaném zaplacení částky 4.027.000,- Kč s 6% úrokem od 2.10.2013 do zaplacení a dále částky 13.423,- Kč z důvodu, že žalovaný se jako výstavce směnky vlastní vystavené dne 10.5.2011 v Ostravě se splatností dne 1.10.2013 zavázal zaplatit na řad žalobce částku 9.236.000,- Kč. Jednalo se o závazek žalovaného plynoucího ze smlouvy o narovnání pro případ prodlení se splácením závazku s důsledkem ztráty výhody splátek, k čemuž došlo nezaplacením splátky v měsíci červnu 2012 řádně a včas. Část dluhu ve výši 5.290.000,- Kč žalovaný uhradil v termínu splatnosti směnky, k úhradě zbývá částka ve výši 4.027.000,- Kč a přes výzvy k úhradě zůstatku směnečné sumy směnka dosud uhrazena nebyla.

Soud žalobě vyhověl vydáním směnečného platebního rozkazu, proti němuž podal žalovaný včas námitky:

1) Námitka falešnosti směnky.

Z důvodu, že směnka nebyla vystavena žalovaným, směnku podepsala jemu neznámá osoba, žalovaný o podpisu směnky nevěděl, směnka je zfalšovaná, neboť JUDr. Alexander M., který je na směnce podepsán, nebyl statutárním orgánem žalovaného a ani nebyl zmocněn k hmotněprávním úkonům, a žalovaný tudíž nevěří, že by byl jmenovaný natolik nedbalý, že by směnku podepsal bez plné moci.

2) Námitka neplatnosti směnky.

I v případě, že by směnku podepsal JUDr. Alexander M., žalovaný namítá, že k podpisu směnky nebyl zmocněn, odkázal na ust. § 40 odst. 3 zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, dle kterého: „Písemný právní úkon je platný, je-li podepsán jednající osobou“, přičemž v daném případě jde tedy o neplatný právní úkon, neboť směnka nebyla podepsána jednající osobou – žalovaným.

3) Námitka pasivní nelegitimace žalovaného.

Žalovaný namítl, že není pasivně legitimován. Poukázal na znění § 33 odst. 2 zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník a konstatoval, že směnku nepodepsal žalovaný, ale JUDr. Alexander M., který nebyl k takovému právnímu úkonu zmocněn. Žalovaný se o podpisu předmětné směnky ze dne 10.5.2011 dozvídá až dnešního dne (18.5.2015 po vydání směnečného platebního rozkazu) a namítá, že z předmětné směnky – pokud byla vystavena – je zavázán JUDr. Alexander M., nikoliv žalovaný, a žalovaný se proto v souladu s § 33 odst. 1 zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, dovolává toho, že právní úkon v podobě směnky vystavené 10.5.2011 v Opavě na řad žalobce co do částky –

směnečné jistiny – 9.236.000,- Kč splatné 1.10.2013 neschválil a toto prohlášení a oznámení činí bez zbytečného odkladu, tedy v den, kdy se o právním úkonu dozvěděl.

4) Námitka neexistence duhu.

K této námitce žalovaný konstatuje, že dle tvrzení žalobce předmětná směnka měla být směnkou zajišťovací na dluh žalovaného, který měl vzniknout z dohody o narovnání, která pak měla „narovnávat škodu“, která měla žalobci vzniknout tím, že žalovaný neodebíral dle rámcové smlouvy deklarované množství zboží. Pokud jde o rámcovou kupní smlouvu a její obsah, odkázal žalovaný na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, konkrétně na rozsudek ze dne 22.9.2009, sp. zn. 23 Cdo 1888/2007 a rozsudek ze dne 28.6.2011 sp. zn. 32 Cdo 24/2010, jejichž obsah lze shrnout tak, že rámcová smlouva je nepojmenovanou smlouvou ve smyslu § 269 odst. 2 obch. zák., která nezakládá závazkový vztah; pohledávky a závazky smluvních stran z ní nevznikají. Stanoví základní pravidla, jimiž budou podléhat všechny konkrétní (tzv. realizační) smlouvy, na jejich základě v budoucnu uzavřené. Tato základní pravidla nejsou ničím jiným než všeobecnými obchodními podmínkami dle ust. § 273 odst. 1 obch. zák. Z citovaných rozhodnutí nejvyššího soudu je tedy zřejmé, že rámcová kupní smlouva nezakládá obchodněprávní závazkový vztah, ale pouze upravuje základní podmínky budoucí realizace tohoto vztahu, což znamená, že na základě této smlouvy nelze vymáhat ani náhradu škody. Žalovaný poukazuje na to, že největším nedostatkem rámcové kupní smlouvy je specifikace zboží, které mělo být dodáváno a odebíráno, přičemž obsahuje pojmy zcela neurčité, nekonkrétní a obecné, a proto čl. I. rámcové kupní smlouvy je neplatný dle ust. § 37 odst. 1 obč. zák., jedná se tedy o neplatný právní úkon, neboť je učiněn nesrozumitelně a neurčitě, a proto předmětná rámcová kupní smlouva nezakládá povinnost žalovaného k odebírání zboží či zboží, u něhož nebyl určen druh ani množství. Na základě uvedeného tudíž žalovaný nemohl způsobit škodu tím, že neodebíral zboží, které nebylo specifikováno v rámcové kupní smlouvě.

Dohoda o narovnání, v níž žalovaný uznává své závazky vůči žalobci, které mají původ v rámcové kupní smlouvě, resp. ve škodě způsobené předčasným ukončením této smlouvy, je dle názoru žalovaného neplatná, neboť:

- a) Nikdy nedošlo k jejímu řádnému uzavření,
- b) Dohoda nemohla narovnávat škody, které vůbec nevznikly, neboť dohoda o narovnání je úpravou „sporných práv“ a pokud sporná práva neexistují, nemůže být ohledně těchto práv neexistujících podepsána dohoda o narovnání.

5) Námitka neoprávněnosti vyplnění směnky.

Směnka, která je předmětem řízení, je zjevně doplněna o datum splatnosti 1.10.2013, přičemž k tomuto doplnění muselo dojít až po jejím podpisu, jinak by datum bylo uvedeno strojově a jelikož směnka je jednostranný právní úkon výstavce směnky, je pouze výstavce oprávněn do směnky jakýkoliv údaj vyplnit. V případě, že se jedná o blankosměnku, pak k takové směnce musí existovat dohoda o vyplňovacím právu směnečném, kterým je konkrétní osoba zmocněna za určitých okolností směnku doplnit. Žalovanému není známo, že by jakákoliv taková dohoda existovala.

V průběhu dalšího řízení žalovaný svá tvrzení doplňoval:

Na základě informativního výsledku JUDr. M. dne 3.9.2015, který potvrdil, že předmětnou směnku podepsal, žalovaný sdělil, že tímto odpadá námitka falešnosti směnky a tuto námitku vzal zpět.

V podání ze dne 14.11.2015 žalovaný uvedl (kromě zopakování skutečností již tvrzených v námitkách proti směnečnému platebnímu rozkazu), že se v daném případě nejedná primárně o dohodu o narovnání, ale o směnku, která má mít v dohodě o narovnání původ. Žalovaný uvedl, že i kdyby dohoda o narovnání skutečně byla platně uzavřena, což žalovaný popírá, směnka, která je předmětem tohoto řízení, nemá v dohodě o narovnání svůj původ. Směnka nemá původ ani v žádném jiném ujednání žalobce s žalovaným.

U soudního jednání dne 19.11.2015 žalovaný setrval na svých stanoviscích, dále žalovaný nově uvedl, že dohoda o narovnání nebyla nikdy doručena do sféry žalovaného, a nebyla z jeho strany tudíž akceptována.

Dále žalovaný mj. (v závěrečném návrhu) uváděl, že bylo tvrzeno i prokázáno, že se jednalo o směnku zajišťovací, která zajišťuje závazek z údajně existentní dohody o narovnání.

K plné moci udělené žalovaným JUDr. M. žalovaný uváděl, že se jednalo o plnou moc k procesním úkonům, plné moci byly většinou podepisována hromadně, jednou za čas, když předchozí podepsaná várka již byla vyčerpána, a žalovaný neměl tudíž zájem na generálním zmocnění ke všem úkonům.

Žalobce důvodnost námitek odmítl. Pokud jde o vystavení směnky, žalobce po celou dobu jednal s právním zástupcem žalovaného JUDr. Alexanderem M., který své oprávnění k jednání deklaroval originálem plné moci, dle níž jej ke všem právním úkonům zmocnil v celém rozsahu bez omezení předseda představenstva a generální ředitel žalovaného. Dle žalobce plná moc zmocnila JUDr. M. ke všem právním úkonům, tj. i k přijetí závazků za zmocnitele, a tedy i k přijetí směnečného závazku. Žalobce nemá a neměl pochybnosti o pravosti plné moci, neboť podpis zmocnitele je na plné moci úředně ověřen, resp. zmocnitel svůj podpis uznal za vlastní dne 27.10.2010 před notářkou JUDr. Hanou Jankovičovou. Pokud na základě tohoto generálního zmocnění jednal za žalovaného zmocnitel tak, že podepsal předmětnou směnku za výstavce, což je na směnce rovněž deklarováno, jednal nepochybně jménem žalovaného a předmětný směnečný závazek přijal k tíži žalovaného, nikoliv jako fyzická osoba jednající bez zmocnění. Navíc nutno poukázat na skutečnost, že žalovaného zavazuje jednání jiné osoby ve smyslu ust. § 15 obch. zák. i v případě, že tato překročila rozsah svého oprávnění. Žalovaný nemůže tvrdit, že o jednání zmocněnce nevěděl, neboť po dobu více než 20 měsíců hradil svůj závazek vůči žalobci. Pokud žalovaný tvrdí, že se o směnečném závazku dozvěděl až z předmětného směnečného platebního rozkazu, nehovoří pravdu, neboť právním zástupcem žalobce byl žalovaný vyzván dopisem ze dne 23.9.2013, který byl dle doručky doručen žalovanému dne 24.9.2013, k zaplacení dlužné částky i s upozorněním na následný soudní postup, rovněž směnečné zajištění bylo zdůrazněno. K tvrzení žalovaného o neexistenci dluhu žalobce opakovaně uvedl, že žalovaný uzavřel dohodu o narovnání a na jejím základě žalobci plnil svůj závazek, stejně tak jej zčásti plnil na základě související smlouvy o dílo, a to po období od 22.4.2011 do 18.2.2013. Žalobce poukázal na skutečnost, že z obsahu listiny označené jako plná moc žádné omezení oprávnění zmocněnce k zavazování zmocnitele není uvedeno, naopak z textu je zcela zřejmé, že zmocněnec je oprávněn i k hmotněprávnímu jednání včetně zavazování zmocnitele – viz. část textu: „ve všech právních věcech zastupoval, aby vykonával veškeré úkony..., uzavíral smíry a narovnání, uznával

uplatněné nároky....“. Obsah plné moci nelze tedy v žádném případě označit jako plnou moc pro procesní zastupování, jedná se o generální plnou moc ke všemu právnímu jednání (právním úkonům), tudíž i přijetí směnečného závazku žalovaného.

Po provedeném dokazování dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním:

Z předložené směnky bylo zjištěno, že byla vystavena v Opavě dne 10.5.2011 na řad žalobce na částku 9.236.000,- Kč se splatností 1.10.2013 výstavcem BRANO a.s. (žalovaným) jednajícím panem JUDr. Alexanderem M., dle plné moci.

Z plné moci ze dne 6.9.2010 bylo zjištěno, že Ing. Pavel J. Ph.D. jako předseda představenstva a generální ředitel žalovaného zmocnil svého pracovníka JUDr. Alexandra M., aby společnost BRANO a.s. obhajoval, resp. ve všech právních věcech zastupoval, aby vykonával veškeré úkony, přijímal doručované písemnosti, podával návrhy a žádosti, uzavíral smíry a narovnání, uznával uplatněné nároky, vzdával se nároků, podával opravné prostředky, námitky nebo rozklad a vzdával se jich, vymáhal nároky, plnění nároků přijímal, jejich plnění potvrzoval, jmenoval rozhodce a sjednával rozhodčí smlouvy, to vše i tehdy, když je podle právních předpisů zapotřebí zvláštní plné moci. Tuto plnou moc udělil i v rozsahu práv a povinností podle trestního řádu, občanského soudního řádu, správního řádu a zákoníku práce.

Z Dohody o narovnání ze dne 22.4.2011 bylo zjištěno, že byla uzavřena mezi žalobcem jako věřitelem a žalovaným jako dlužníkem (smluvní strany, účastníci), přičemž v Dohodě smluvní strany shodně prohlásily a učinily nepochybným, že dne 1.8.2004 uzavřely kupní smlouvu označenou jako „dodavatelský manuál BRANO GROUP Rámcová kupní smlouva č. 30/081/2004/H“, přičemž vzhledem ke skutečnosti, že dlužník neplnil svůj závazek z této smlouvy, obrátil se věřitel se svým nárokem ke Krajskému soudu v Ostravě, před nímž je řízení o nároku věřitele vedeno pod spis. zn. 4 Cmo 160/2009 pro částku 2.274.509,60 Kč s přísl., 18 Cm 249/2009 pro částku 1.544.920,- Kč s přísl. a 4 Cm 134/2010 pro částku 1.389.810,- Kč s přísl. Smluvní strany učinily nepochybným, že kapitalizované příslušenství k datu uzavření této dohody činí částku ve výši 4.027.000,- Kč, náklady dosud uhrazeného soudního poplatku činí částku ve výši 152.780,- Kč a náklady právního zastoupení věřitele činí částku ve výši 250.000,- Kč (vše bez DPH). Dále je v Dohodě konstatováno, že předmětem této Dohody je vypořádání nároků věřitele tak, jak jsou specifikovány shora, přičemž smluvní strany se dohodly, že se nárok věřitele tak, jak je specifikováno shora, ke dni účinnosti této Dohody zrušuje a nahrazuje se novým nárokem, pohledávkou, dle této dohody v rozsahu v dohodě obsažené. Dlužník výslovně co do právního důvodu a výše uznal pohledávky věřitele z jistiny v celkové výši 5.209.000,- Kč z titulu zákonných úroků z prodlení z dlužné jistiny uvedené shora v celkové výši 4.027.000,- Kč, z titulu právního zastoupení ve specifikovaných soudních sporech v celkové výši 250.000,- Kč. Smluvní strany se dohodly, že věřitel nebude své nároky, které dlužník co do důvodu a výše uznal, vymáhat soudní cestou, pokud nedojde k porušení této dohody dlužníkem a dlužník se zavazuje nároky věřitele vypořádat v souladu s touto dohodou způsobem a v termínech, jak bude uvedeno v další části této Dohody. Způsob vypořádání byl dohodnut tak, že: 1) dlužník uhradí ve lhůtě do 15 pracovních dnů od uzavření této Dohody věřiteli částku ve výši 250.000,- Kč na stanovený účet, 2) dlužník se zavázal počínaje dnem 1.6.2011 splácet dluh v pravidelných měsíčních splátkách ve

výši nejméně 250.000,- Kč splatných vždy k 30. dni v měsíci bezhotovostním převodem na stanovený účet, když za den za zaplacení se považuje den připsání na účet věřitele, 3) věřitel prohlásil, že za podmínky, že dlužník splní své závazky řádně a včas, má se zato, že promíjí okamžikem splatnosti příslušné splátky část dluhu ve výši 100 % příslušenství, tj. část dluhu v celkové částce ve výši 4.027.000,- Kč, 4) věřitel se zavázal ve lhůtě 10 dnů po zaplacení části dluhu vzít zpět všechny své žalobní návrhy specifikované shora s tím, že nebude požadovat náhradu nákladů řízení a požádá o vrácení soudního poplatku, 5) věřitel prohlásil, že za podmínky, že dlužník splní své závazky, nebude požadovat za celou dobu splacení dlužné částky žádné zákonné úroky z prodlení, 6) smluvní strany sjednaly pro případ prodlení dlužníka se splácením závazků z této smlouvy nebo porušení této smlouvy, případně smlouvy o spolupráci (o dílo), která bude uzavřena společně s touto dohodou, jednak ztrátu výhody splátek a jednak smluvní pokutu ve výši 0,05 % denně z celkové dlužné částky, kterou představuje jistina, úroky z prodlení v celé výši a náklady právního zastoupení do zaplacení, 7) smluvní strany s dále dohodly, že část dluhu bude věřitelem umořena na základě smlouvy o spolupráci, resp. o dílo (dále jen Smlouva), kterou se zavazují smluvní strany uzavřít nejpozději ve lhůtě do 31.5.2011. V bodě IV. Dohody bylo ujednáno, že věřitel poskytne na zajištění pohledávky dle této Dohody dlužníkovi směnku vlastní ve výši celkového dluhu, kdy tato směnka bude uložena v advokátní úschově advokáta JUDr. Radima Vicherka, který bude oprávněn směnku vydat té smluvní straně, které podle podmínek smlouvy o advokátní úschově náleží, tj. dlužníkovi po řádném splnění svého závazku dle této dohody nebo věřiteli v případě porušení této dohody dlužníkem. Předmětná Dohoda obsahuje ve verzi předložené žalobcem podpisy obou smluvních stran (včetně podpisů dalších zúčastněných osob), ve verzi předložené žalovaným Dohoda neobsahuje podpis žalobce.

Z Rámcové kupní smlouvy č. 30/081/2004/H, Dodavatelský manuál BRANO GROUP ze dne 1.8.2004 bylo zjištěno, že strany mezi sebou sjednaly smlouvu, jejímž předmětem byly dodávky níže uvedených výrobků v následném (nečitelné slovo) množství + 10 % do 31.12.2007, které je kupující povinen odebrat s tím, že cena výrobku je stanovena dohodou smluvních stran v EUR, přičemž prodávající garantuje cenu výrobku uvedených v této smlouvě do 31.12.2007, ve smlouvě strany dále dojednaly dodací podmínky, kvalitu, balení, místo plnění, dobu plnění, přechod vlastnictví, záruku, smluvní pokuty, platební styk a další podmínky.

Z výpisů z účtu žalobce ze dne 2.6.2011, 14.7.2011, 16.8.2011, 23.9.2011, 18.10.2011, 25.11.2011, 22.12.2011, 23.1.2012, 22.2.2012, 16.3.2012, 16.4.2012, 14.5.2012, 11.7.2012, 20.7.2012, 14.8.2012, 14.9.2012, 16.10.2012, 14.11.2012, 14.12.2012, 14.1.2013 a 18.2.2013 bylo zjištěno, že v uvedených dnech byly ze strany žalovaného učiněny platby vždy ve výši 250.000,- Kč, s výjimkou poslední platby ze dne 18.2.2013 ve výši 151.827,- Kč.

Z interního dokumentu - organizační normy BRANO GROUP - Uzavírání smluv, podpisová oprávnění, schvalovací hierarchie v informačním systému, číselná soustava hospodářských a nákladových středisek s účinností od dubna 2011 bylo zjištěno, že přílohou uvedeného interního dokumentu je seznam typů smluv, obchodních listin s uvedením rozsahu, skutečností, kdo je ověřuje a podepisuje, schvaluje a podepisuje, přičemž u typu smluv - obch. listin: finanční, nemovitostní a jiné druhy zástav včetně smének je uvedeno, že je připravuje

oddělení FŘ/GŘ a schvaluje a podepisuje předseda představenstva. Dokument byl vypracován a vydán v březnu roku 2011 a s účinností pro uvedené organizace (včetně žalovaného) od dubna (den na razítku nečitelný) 2011.

Z výzvy ze dne 23.9.2013 včetně dodejky z 24.9.2013 bylo zjištěno, že žalobce vyzval žalovaného k úhradě dlužné částky 4.027.000,- Kč z důvodu, že došlo ze strany žalovaného k porušení dohody o narovnání z důvodu prodlení se splátkou dluhu za měsíc červen 2012, kdy tato splátka byla uhrazena až na základě urgency ze dne 11.7.2012. V souladu s ust. čl. III. odst. 6. předmětné dohody, došlo ke ztrátě výhody splátek, kdy na základě toho měl žalovaný zůstatek dlužné částky doplatit jednorázově, což se nestalo, kdy k zaplacení dlužné částky došlo až v měsíci únoru 2013 v rámci úhrady poslední splátky, jak bylo dohodou dříve ujednáno a na základě této skutečnosti se stalo rovněž splatným příslušenství ve výši 4.278.000,- Kč. Dále je ve výzvě konstatováno, že ze strany žalovaného došlo k zaplacení částky ve výši 5.209.000,- Kč formou dvaceti splátek á 250.000,- Kč, jedné splátky á 151.827,- Kč a k zápočtu za spolupráci ve výši 1.366,- Kč a ve výši 55.807,- Kč a rovněž byly uhrazeny náklady řízení ve výši 250.000,- Kč. Vzhledem k porušení předmětné dohody žalobce požaduje úhradu dlužné částky ve výši 4.027.000,- Kč a úhradu smluvní pokuty. V závěru výzvy je konstatováno, že žalovaný porušil smluvní ujednání, ztratil výhodu splátek a nenastaly sjednané podmínky pro prominutí zbytku dluhu, který je zajištěn směnkou, a proto vyzývá žalobce k úhradě dlužné částky.

Z výzvy k vydání bezdůvodného obohacení (datované 22.10.2013) bylo zjištěno, že žalovaný vyzývá žalobce k vydání bezdůvodného obohacení ve výši 5.209.000,- Kč, které žalovaný uhradil žalobci na základě Dohody o narovnání, a to z důvodu neplatnosti Rámcové kupní smlouvy (na základě které byla Dohoda o narovnání uzavřena) a na základě neplatnosti Dohody o narovnání z důvodů blíže specifikovaných ve výzvě.

Z úplného výpisu z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Ostravě odd. B, vl. 387 bylo zjištěno, že v období od 22.9.2011 byl (a dosud je) statutárním orgánem – předsedou představenstva Ing. Pavel J., přičemž jednání za společnost bylo (a je) upraveno tak, že jménem společnosti jedná v celém rozsahu představenstvo, za představenstvo jedná navenek jménem společnosti předseda představenstva nebo dva jeho členové.

Z jednotlivých listin označených ručně jako GŘ, FŘ, Právní, event. SGŘ v počtu osmi volných listů za období od 5.1.2011 do 27.12.2011 bylo zjištěno, že se jedná o jednotlivé listy knihy pošty obsahující vždy datum doručení příslušné zásilky, odkud byla doručena, obsah zásilky, způsob vyřízení, event. poznámka. Z předložených listů knihy pošty nebylo zjištěno doručení Dohody o narovnání v uvedeném období.

Z dvou listin označených 18.-24. duben 2011 a 9.-15. květen 2011 bylo zjištěno, že se jedná o výňatek kalendáře obsahující program v jednotlivých dnech uvedeného období, přičemž dle sdělení žalovaného se mělo jednat o pracovní kalendář předsedy představenstva žalovaného, ze kterého bylo zjištěno, že dne 10.5.2011 (datum vystavení směnky) předseda představenstva ve firmě přítomen nebyl, v následujících dnech přítomen byl.

Ze svědecké výpovědi Alexandera M. bylo zjištěno, že byl v pracovním poměru k mateřské společnosti žalovaného BRANO GROUP, a to od poloviny roku 2009 do poloviny roku 2012 jako podnikový právník na úseku finančního ředitele. Byl tedy zaměstnancem společnosti BRANO GROUP a.s. jako podnikový právník, což je společnost odlišná od žalovaného, avšak 100% vlastnický propojená a za společnost BRANO a.s. svědek jednal a pro ni pracoval na základě jakési inominátní smlouvy mezi BRANO GROUP a BRANO a.s. o poskytování činnosti. Generální ředitel žalovaného Ing. J. mu zadával úkoly buď sám nebo prostřednictvím finančního ředitele pana T. a pana K. Pokud jde o předmětnou záležitost, uvedl, že si ji poměrně dobře pamatuje, asi v roce 2011 byla provedena revize soudních sporů vedených společností BRANO (žalovaného) a BRANO GROUP s žalobcem, svědek byl pověřen k prověření situace, zda by bylo možné řešit spory mimosoudní dohodou, na základě toho proběhla komunikace, a to mimo jiné i s právním zástupcem žalobce. Po nelehkých a tvrdých jednáních byla vytvořena dohoda, která byla z popudu Ing. J. asi 5x měněna, svědek uvedl, že dohodu podepsal Ing. J. a pan H. za žalobce. Rovněž svědek dohodu podepsal, neboť se podílel na jejím vyhotovení, stejně tak ji podepsal finanční ředitel žalovaného pan K., a ředitel nákupu žalovaného pan Š. z důvodu, že část plnění mělo být uskutečněno novými obchody mezi zúčastněnými a ze stejných důvodů byla rovněž dohoda podepsána panem Davidem H. ze strany žalovaného. Svědek identifikoval předmětnou dohodu o narovnání ze dne 22.4.2011 a podpisy na této dohodě. K podpisu dohody nedošlo najednou všemi zúčastněnými stranami, neboť pan J. měl připomínky a akceptoval až poslední verzi. Poté podepsali dohodu další zúčastněné osoby za žalovaného, přičemž svědek jim vždy přinesl dohodu k podpisu do jejich kanceláří. Jako poslední dohodu podepsal pan H., přičemž svědek si nevzpomněl, kdy a kde, měl dojem, že dohodu svěřil JUDr. Vicherkovi, který zajistil podpis pana H. Svědek uvedl, že v té době mezi žalovaným a žalobcem probíhaly souběžně tři soudní spory, jednání o dohodě vedl svědek s JUDr. Vicherkem a s jeho koncipientkou, po podpisu dohody byla soudní řízení zastavena na základě zpětvzetí žalob, k čemuž ostatně předmětná dohoda směřovala. Svědek uvedl, že v textu dohody o narovnání je výslovně sjednáno zajištění závazků z této dohody směnkou, s čímž byl pan Ing. J. srozuměn, neboť dohodu podrobně studoval a připomínkoval. Pokud jde o směnku, tato byla vystavena později po několika dnech, a to svědkem, neboť s tímto byl Ing. J. plně srozuměn, jakož i pan K. a došlo k tomu proto, že veškerou komunikaci ohledně této záležitosti vedl svědek, nikdo jiný by do Ostravy nejel, a směnku tedy vystavil v advokátní kanceláři JUDr. Vicherka na základě plné moci za společnost BRANO. Svědek uvedl, že měl generální plnou moc, která jej opravňovala ke všem úkonům, a směnku tedy podepsal na základě této plné moci k pokynu Ing. J. a nadřízeného svědka Ing. K., přičemž svědek potvrdil, že se jedná o plnou moc ze dne 6.9.2010. Ing. J. a Ing. K. museli vědět o vystavení směnky, neboť se k ní zavázali i ve zmíněné dohodě o narovnání. Dodal, že těsně před podpisem dohody o narovnání při kontrole ze strany Ing. J. se tento výslovně pozastavil nad odstavcem pojednávajícím o směnce a s tímto výslovně souhlasil, přičemž připomínky měl dříve k jiným záležitostem. Následně došlo k zastavení soudních řízení a společnost BRANO své závazky z dohody o narovnání řádně a včas plnila, přičemž jednoho dne příslušná pracovnice účtárny sdělila, že opomněla učinit platbu, okamžitě následně platbu dorovnála a poté byly placeny i další splátky, nicméně ze strany žalobce bylo využito ustanovení v dohodě o narovnání týkající se sesplatnění pro případ prodlení. Pokud jde o činnost pro žalovaného, svědek uvedl, že vykonával pro žalovaného veškerou právní agendu nespornou, i zastupování u soudních sporů, poradenství, příprava obchodních smluv, atd. V souvislosti se svou činností v podstatě podepisoval úplně všechno na základě udělené plné moci a vždy samozřejmě na základě konkrétního zadání, například návrhy do obchodního

rejstříku, zastupování u soudních sporů, byly mu doručovány písemnosti, návrhy do katastru nemovitostí, zastupoval v rámci správního řízení, přičemž tento výčet je demonstrativní. K dotazu, proč směnku nepodepsal přímo Ing. J., uvedl, že se domnívá, že v té době nebyl přítomen, avšak především celá záležitost byla vnímána jako vyřešená uzavřením dohody o narovnání a svědkův podpis byla pouze technická stránka věci a všichni s tím byli srozuměni. Po podpisu dohody o narovnání ze strany zúčastněných osob za žalovaného ji svědek přivezl JUDr. Vicherkovi, ten sdělil, že zajistí podpis pana H. a jaký byl další osud dohody, si svědek nevzpomněl, zřejmě přišla poštou, neví, zda se mu osobně dostala do rukou a zda ji viděl. Není mu tudíž známo, zda dohoda podepsaná panem H. byla doručena žalovanému, nemohl to potvrdit ani vyvrátit, primární však tehdy bylo se dohodnout a plnit. Svědek si nevzpomněl, zda jsou mu známy, či byl obeznámen s interním dokumentem žalovaného týkajícího se podpisových oprávnění za žalovaného. K otázce plné moci svědek uvedl, že plná moc byla aktualizována, pokud jde o datum, pro případ potřeby, avšak vždy se stejným textem. Svědek uvedl, že prováděl a podepisoval i hmotněprávní úkony, například u JUDr. Jankovičové podepisoval dohodu o úschově, případně převod obchodního podílu. V rámci své činnosti se podílel na přípravě smluv, zastupování před úřady, soudy, činil návrhy do obchodního rejstříku, které se rovněž týkaly dispozice s majetkem a dokonce podepsal i dohodu o narovnání před Okresním soudem v Rakovníku. Svědek uvedl, že Ing. J. byl srozuměn s tím, že svědek podepíše směnku a dal mu k tomu pokyn, což svědek i následně sdělil v kanceláři finančního ředitele.

Z účastnické výpovědi Pavla J. bylo zjištěno, že je generálním ředitelem žalovaného, k uzavření dohody o narovnání byl velmi skeptický, měl řadu připomínek, opakovaně nesouhlasil se zajištěním směnky. Zdůraznil organizační normy žalovaného, ve kterých se výslovně uvádí, k čemu je oprávněn předseda představenstva, přičemž jsou zde zmíněny i směnky. Plná moc udělená panu M. se týkala pouze jeho procesních činností. Nakonec dohodu o narovnání podepsal a očekával, že bude podpis i z druhé strany, nikdy tomu tak nebylo, dohoda nebyla ze strany žalobce doručena a na základě toho odmítl podepsat směnku, se kterou za ním přišel pan M. a kterou podepsat odmítl. Měl zato, že dohoda o narovnání uzavřena nebyla z důvodu, že se nevrátila od žalobce podepsaná. Následně se dozvěděl, že pan M. vyvinul tlak na pana Ř. z finančního oddělení, který následně dal pokyn paní R. na účtárně k plnění ve výši 250.000,- Kč měsíčně žalobci, přičemž podotknul, že má podpisové oprávnění nad 250.000,- Kč, ostatní ředitelé do 250.000,- Kč a následně dospěl k šokujícímu zjištění, že ze společnosti neoprávněně vyteklo 5.209.000,- Kč a rovněž šokem pro něj bylo, že pan M. za něj podepsal směnku, když je zcela zřejmé, k čemu sloužila jeho plná moc. Skutečně si myslel, že dohoda o narovnání uzavřena nebyla, považoval vše za vyřízené, a to i přesto, že byly zastaveny soudní spory, které probíhaly. Poukázal na nesrovnalost ve výpovědi pana M., který uváděl, že nejprve dohodu podepsal pan J. a následně ostatní zúčastnění, přičemž tomu tak nebylo, neboť vždy příslušné dokumenty podepisuje až nakonec pan J. Poukázal na organizační normy, které upravují oprávnění k činnostem a podpisová oprávnění a dále uvedl, že ve firmě je vše řešeno softwarovým způsobem, tzn., že pokud by přišla smlouva, tak by se příslušným způsobem rozdělila, originál by byl na sekretariátě generálního ředitele, další vyhotovení by byla rozdělena dle příslušných vnitřních předpisů a toto se týká i směnky. Popřel, že by dal pokyn panu M. k podpisu směnky. Jeho plná moc byla vystavena za účelem zastupování před soudy, obchodním rejstříkem a živnostenským rejstříkem. V podstatě odpovídala popisu jeho pracovní náplně jako vedoucího právního oddělení. Plné moci se vystavovaly opakovaně, když k tomu byl nějaký konkrétní důvod, například konkrétní soudní řízení. Pan M. nedostal pokyn či plnou moc k uzavření

nějakého hmotněprávního úkonu. K otázce, jakým způsobem postihl pracovníky finančního oddělení za neoprávněné finanční plnění žalobci, uvedl, že pan M. už není zaměstnán u žalovaného, pokud jde o pana Ing. Ř., ten je v důchodě a paní R. disponuje dokladem – pokynem k plnění, na základě kterého postupovala. Uvedl, že finanční odbor zafungoval nešťastně, v podstatě jim bylo předloženo vyhotovení dohody o narovnání, které pan J. podepsal a bylo jim řečeno, že to bude potvrzeno i druhou stranou a že jde v podstatě o formalitu. Plná moc byla myšlena a koncipována k procesněprávnímu zastoupení, takto fungovala po celou dobu i ve vztahu k předchozím právníkům a nikdy s tím nebyly problémy. Organizační oprávnění ohledně smének je formulováno a myšleno tak, že směnky podepisuje pouze generální ředitel. K otázce, kdy se žalovaný dozvěděl o předmětné směnce, uvedl, že dedukuje, že to bylo asi dva až tři měsíce předtím, než žalovaný s M. rozvázal pracovní poměr, tj. na přelomu roku 2011/2012 se zřejmě dozvěděl o existenci směnky a o tom, že ji M. podepsal. K otázce, jakým způsobem se to dozvěděl, uvedl, že zřejmě dostali informaci od někoho, že pan M. podepsal směnku. Uvedl, že podpis směnky panem M. byl jedním z nejvážnějších důvodů, pro které s ním byl ukončen pracovní poměr. Poté, co došlo ke zjištění ohledně směnky, nebyla učiněna žádná opatření, žalovaný to považoval za neoprávněný, neúčinný akt. Uvedl, že měl zato, že podepíše směnku poté, co se vrátí dohoda o narovnání podepsaná od žalobce. Pokud jde o výzvu k vydání bezdůvodného obohacení z 22.10.2013, uvedl, že ohledně této záležitosti zatím není veden žádný soudní spor a neví, zda a jakým způsobem bylo na tuto výzvu ze strany žalobce reagováno.

Ze svědecké výpovědi Evy R. bylo zjištěno, že o celé záležitosti se dozvěděla poté, co žalovanému přišel do datové schránky směnečný platební rozkaz, je jí známo, že v době vystavení směnky 10.5.2011 pan J. přítomen ve firmě nebyl, byl v Praze a následující den již byl ve firmě žalovaného. Dohoda o narovnání doručena do firmy žalovaného nebyla, neboť ji nemá v evidenci ani není příslušným způsobem naskenovaná. K právům a povinnostem pana M. uvedla, že byl zaměstnanec, byl v zaměstnaneckém poměru, zastupoval organizaci v procesních věcech, např. pokud jde o zápisy do obchodního rejstříku, zastupování před soudy, apod. K otázce, jakým způsobem docházelo ke zmocňování pana M., uvedla, že vždy na začátku roku v lednu přišel s 10-ti až 20-ti vyhotoveními plných mocí na příslušný rok a nechal si je podepsat panem J. O existenci směnky se ve firmě žalovaného dozvěděli po doručení směnečného platebního rozkazu.

Vycházejí ze shora uvedených skutkových zjištění dospěl soud k závěru, že námitky žalovaného nejsou zčásti důvodné, zčásti je neprokázal. V řízení bylo zjištěno, že předmětná směnka byla vystavena za žalovaného JUDr. Alexanderem M. dle plné moci, přičemž sloužila k zajištění závazků žalovaného z dohody o narovnání ze dne 22.4.2011.

K jednotlivým námitkám soud uvádí:

- 1) Námitka falešnosti směnky se stala bezpředmětnou poté, co svědek JUDr. M. potvrdil, že směnku podepsal a žalovaný vzal tuto námitku zpět.
- 2) Námitka neplatnosti směnky z důvodu, že byla podepsána JUDr. M. a nikoliv jednající osobou, je nedůvodná, neboť v daném případě směnka obsahuje veškeré zákonem požadované náležitosti, obsahuje formálně platný podpis a eventuální překročení oprávnění zástupce podepisujícího směnku nemůže mít na platnost směnky vliv.

- 3) Námitka nedostatku pasivní legitimace žalovaného ze směnky z důvodu, že JUDr. M. nebyl oprávněn směnku za žalovaného podepsat, nebyla shledána důvodnou. Z předložené směnky bylo zjištěno, že za žalovaného byla podepsána JUDr. M. dle plné moci, což bylo rovněž zjištěno z jeho svědecké výpovědi. Z obsahu předmětné plné moci ze dne 6.9.2010 vyplývá, že byla žalovaným udělena JUDr. M., aby jej „obhajoval, resp. ve všech právních věcech zastupoval, aby vykonával veškeré úkony....“ a dále plná moc obsahuje demonstrativní výčet úkonu, ke kterým je zmocněnec oprávněn. Při posuzování charakteru této plné moci je nutno vycházet z jejího obsahu. S ohledem na formulaci v předmětné plné moci, kdy zmocněnec je oprávněn k zastupování ve všech právních věcech a k výkonu veškerých úkonů, je nutno dospět k závěru, že se jedná o všeobecnou plnou moc. Byla-li písemně udělena zmocněnci plná moc k tomu, aby zmocnitele zastupoval ve všech věcech, jde o všeobecnou plnou moc, opravňující zmocněnce ke všem právním úkonům, kromě těch, které vyžadují zvláštní plnou moc a v situaci, kdy právní úprava obsažená v ust. čl. III. § 3 odst. 2 zákona směnečného a šekového pro podpis směnky zmocněncem požadavek existence zvláštní plné moci neurčuje, je zřejmé, že tento závěr se prosadí i v projednávané věci (srov. usnesení NS č.j. 29 Cdo 1453/2007). Plná moc může být všeobecná (generální), která opravňuje zmocněnce ke všem právním úkonům, kromě těch, jež vyžadují zvláštní plnou moc, anebo zvláštní (speciální), která je omezena jen na určitý právní úkon (na jeden či více), popř. na určitý druh právních úkonů. Kromě případů, kdy zákon výslovně požaduje speciální plnou moc k určitému právnímu úkonu, je věcí zmocnitele, zda ke každému právnímu úkonu, jenž má být učiněn v jeho zastoupení, vystaví zmocněnci zvláštní plnou moc, či zda mu udělí tzv. všeobecnou plnou moc. V každém případě musí být z plné moci zřejmý rozsah oprávnění zmocněnce. Rozhodující je proto obsah plné moci. Jestliže byla písemně udělena zmocněnci plná moc k tomu, aby zastupoval ve všech věcech, jedná se o všeobecnou plnou moc (srov. rozhodnutí NS 25 Cdo 2144/98). Právní úkony vyjádřené slovy (a takovým úkonem je nepochybně i dohoda o plné moci), je třeba vykládat nejenom podle jejich jazykového vyjádření, ale zejména též podle vůle toho, kdo právní úkon učinil, není-li tato vůle v rozporu s jazykovým projevem. Při výkladu právního úkonu lze na vůli toho, kdo úkon učinil, usuzovat také s přihlédnutím k následnému chování smluvních stran (rozhodnutí NS č.j. 33 Odo 1586/2006). V daném případě tvrzení žalovaného, že plná moc vystavená JUDr. M. byla koncipována jako procesní plná moc, což odpovídá vůli žalovaného, by bylo v rozporu s jazykovým projevem právního úkonu – plné moci. Je tedy zřejmé, že na charakteru udělené plné moci nemůže ničeho změnit účastnická výpověď P. J. ohledně charakteru plné moci (kdy navíc důkaz – účastnickou výpověď je nutno hodnotit s ohledem na jeho specifický charakter, kdy účastník může vypovídat ve svém zájmu) ani výpověď svědkyně E. R. Rovněž tak na tomto závěru nemůže ničeho změnit ani vnitřní organizační norma žalovaného upravující oprávnění k podepisování za firmu žalovaného, které by se mohlo uplatnit v případě neexistence plné moci. Navíc je třeba rozlišovat právní vztahy mezi zmocnitelem a zmocněncem, vzniklé na základě dohody o plné moci a právní vztahy mezi zmocnitelem a osobami třetími, které vznikají v důsledku právních úkonů zmocněnce učiněných jménem zmocnitele na základě plné moci. Pro vymezení rozsahu oprávnění zmocněnce jednat za zmocnitele je rozhodující znění plné moci; omezení vyplývající ze vztahů mezi zmocněncem a zmocnitelem jsou vůči třetím osobám účinná, jen byla-li jim známa (srov. rozhodnutí NS Odon 28/95). Nutno uvést, že i pokud by JUDr. M. překročil své oprávnění, byl by žalovaný z jeho jednání zavázán. V řízení bylo prokázáno, že JUDr. M.

jednal na základě plné moci (vyplývá to z výsledku dokazování a konečně i z tvrzení žalovaného, který uvádí, že JUDr. M. jednal na základě udělených plných mocí, vystavení předmětné směnky na základě plné moci vyplývá ze samotné směnky a ze svědecké výpovědi M.). Dle ust. § 33 odst. 1 obč. zák. (v rozhodném znění), překročí-li zmocněnec své oprávnění vyplývající z plné moci, je zmocnitel vázán, jen pokud toto překročení schválil. Neoznámí-li však zmocnitel osobě, se kterou zmocněnec jednal, svůj nesouhlas bez zbytečného odkladu po tom, co se o překročení oprávnění dozvěděl, platí, že překročení schválil. Žalovaný se o směnce musel dozvědět již z výzvy žalobce ze dne 23.9.2013 doručené žalovanému dne 24.9.2013 (ve které se hovoří o dluhu zajištěném smenkou). Z účastnické výpovědi P. J. bylo zjištěno, že o směnce a o jejím podpisu A. M. se však dozvěděl již na přelomu roku 2011/2012 asi dva až tři měsíce předtím, než A. M. přestal pro žalovaného pracovat (JUDr. M. ve svědecké výpovědi uvedl, že u žalovaného pracoval asi do poloviny roku 2012). P. J. dokonce ve své výpovědi uvedl, že podpis směnky byl jedním z nejvýznamnějších důvodů, pro který byl ukončen pracovní poměr s A. M. Rovněž P. J. uvedl, že po tomto zjištění neučinili žádná opatření. Je proto bezvýznamné tvrzení, že na výzvu z 23.9.2013 reagoval žalovaný dopisem ze dne 22.10.2013 (výzva k vydání bezdůvodného obohacení), a to obzvláště za situace, kdy tato výzva nebyla předložena s doručenkou či s jiným dokladem o odeslání žalobci, a není tudíž zřejmé, zda byla skutečně vyhotovena a odeslána jako reakce na výzvu žalobce z 23.9.2013 a za situace, kdy dle tvrzení žalovaného nedošlo k žalování tvrzeného vzniklého bezdůvodného obohacení ani k podání insolvenčního návrhu na společnost žalobce (což je v předmětné výzvě avizováno). V rozporu s uvedeným (a rovněž v rozporu s výpovědí statutárního zástupce žalovaného P. J.) je výpověď svědkyně E. R., která tvrdila, že společnost se o předmětné směnce dozvěděla doručením směnečného platebního rozkazu. Toto tvrzení svědkyně bylo vyvráceno, jak již uváděno, výpovědí samotného statutárního zástupce žalovaného i listinnými důkazy (výzvou, ve které je zmínka o směnce). Jestliže tedy žalovaný vyjádřil své výhrady k podpisu směnky JUDr. M. až v námitkách proti směnečnému platebnímu rozkazu, je zřejmé, že bez zbytečného odkladu neoznámil svůj nesouhlas s event. překročením zmocněncova oprávnění a nastala nevyvratitelná domněnka, že překročení bylo schváleno (za předpokladu, že by k překročení došlo).

- 4) K námitce neexistence dluhu z důvodu neplatnosti Dohody o narovnání z důvodu, že Rámcová kupní smlouva nemůže zakládat závazkový vztah a nemohou z ní vzniknout práva a povinnosti, a tudíž z ní nemůže vzniknout ani škoda, navíc Rámcová kupní smlouva je v daném případě neplatná pro neurčitost, soud uvádí: V daném případě bylo prokázáno a v konečné fázi řízení to tvrdil i žalovaný, že předmětná směnka zajišťovala závazky z dohody o narovnání ze dne 22.4.2011. K otázce narovnání soud uvádí, že narovnání je dohoda účastníků závazkového právního vztahu, kterou účastníci odstraňují spornost nebo pochybnost vzájemných práv a povinností tím, že je ruší a nahrazují je novými. Dosavadní závazek tak zaniká a je nahrazen závazkem novým, který vyplývá z narovnání. Narovnáním mohou být upravena mezi účastníky jakákoliv sporná práva, kterými mohou disponovat. Sporností práv se ve smyslu ust. § 585 obč. zák. (č. 40/1964) se nemíní soudní spory, nýbrž rozdílný názor účastníků na otázku existence platnosti závazku, jeho kauzy či obsahu (co, popř. v jakém rozsahu, má být plněno, kdy apod.). Stačí, že jedné ze stran se určité právo, které je součástí jejich vzájemného právního vztahu, jeví sporným bez ohledu na to, zda spor objektivně existuje. Může jít o pochybnost subjektivní povahy, jejíž příčinou může být i omyl. Pochybnosti se mohou

týkat otázek skutkových i právních. Podmínkou platnosti dohody o narovnání přitom není existence původního (narovnávaného) právního vztahu mezi účastníky této dohody. Dohoda o narovnání je samostatným zavazovacím důvodem – právním důvodem vzniku závazku. Po uzavření dohody o narovnání se již věřitel nemůže domáhat plnění z původního závazku, nýbrž jen plnění z nového závazku založeného dohodou o narovnání (srov. usnesení NS 33 Cdo 278/2012). Z uvedeného vyplývá, že event. tvrzená neplatnost rámcové smlouvy pro neurčitost, event. z důvodu, že z ní nemohou vzniknout závazky, event. škoda, nemá na platnost dohody o narovnání vliv, neboť jak již shora uvedeno, podmínkou platnosti dohody o narovnání není existence původního (narovnávaného) právního vztahu mezi účastníky dohody, dohoda o narovnání je samostatným zavazovacím důvodem.

Námítka žalovaného, že dohoda o narovnání je neplatná proto, že „nikdy nedošlo k jejímu řádnému uzavření“, soud považuje za neurčitou, a tudíž neprojednatelnou. Pro posouzení námitek je nutno uvést, že v případě směnečného rozkazního řízení je oproti běžnému rozkaznímu řízení situace odlišná v tom, že zatím co odpor proti platebnímu rozkazu tento zrušuje zcela a řízení se vrací na sám počátek, námitky proti směnečnému platebnímu rozkazu se ho nedotýkají žádným způsobem, ten i po podaných námitkách, které budou ve všech směrech řádné, tedy včasné, odůvodněné a podané osobou k tomu oprávněnou, zůstává stále meritorním rozhodnutím o žalobou uplatněném směnečném nároku. Není jen pravomocný a vykonatelný. Řádné námitky zahajují druhou fázi tohoto směnečného řízení, tj. řízení námitkového. V něm soud posoudí důvodnost obrany žalovaného a podle výsledku tohoto řízení buď ponechá meritorní rozhodnutí – směnečný platební rozkaz – anebo toto meritorní rozhodnutí odstraní tím, že jej rozsudkem zruší. Zákon kauzalisticky nevypočítává, co má být v odůvodnění námitek uváděno. To ani není možné, neboť okruh v úvahu přicházejících skutečností, které by mohl žalovaný na svou obranu uvádět, je vlastně neohraničený. Námitky proti směnečnému platebnímu rozkazu jsou odůvodněné, pokud vymezují jednoznačně a nezaměnitelně skutek či skutky, o které se námitková obrana žalovaného opírá. Právě vyličení okolností, na kterých staví žalovaný svou obranu v námitkách, vymezuje předmět námitkového řízení. Tedy za odůvodněné mohou být považovány jen takové námitky, které dostatečně podávají, ze kterých skutků žalovaný svou obranu vyvozuje. Zcela samozřejmý je požadavek na konkrétnost a nezaměnitelnost těchto skutků. Odůvodnění námitek musí soudu umožnit, aby případně i bez účasti sporných stran, samozřejmě za zákonem stanovených podmínek, mohl věc posoudit o důvodnosti námitek rozhodnout. Nelze připustit, aby až v průběhu námitkového řízení bylo zjišťováno, co měl vlastně žalovaný svými námitkami na mysli. S ohledem na zásadu koncentrace řízení vyjádřenou v ust. § 175 odst. 1 o.s.ř. nelze připustit, aby námitky byly tak flexibilní, že by mohly případně umožňovat, aby v průběhu námitkového řízení jím byla případně podsouvána opakovaně stále nová a zcela odlišná skutková tvrzení (srov. usnesení VS v Praze ze dne 29.9.2003 spis. zn. 5 Cmo 353/2003, publikované v Právních rozhledech č. 8/2004 na str. 209 a násl.). Z ust. § 175 odst. 1, 4 o.s.ř. vyplývá, že v námitkách musí být uvedeno vše, co žalovaný namítá proti směnečnému platebnímu rozkazu, přičemž po uplynutí stanovené zákonné lhůty již nelze uplatňovat takovou obranu, která v námitkách nebyla uvedena. V námitkách musí žalovaný vyličit rozhodující skutečnosti, tedy uvést takové údaje, které jsou zcela nezbytné k tomu, aby bylo jasné, o čem a na jakém podkladě má soud (v námitkovém řízení) rozhodnout. Tím bude také jednoznačně (nezaměnitelným způsobem) vymezen skutek (skutky), na jejichž základě žalovaný staví svoji obranu proti

směnečnému platebnímu rozkazu. Za projednatelné je možno považovat jen takové námitky, z jejichž obsahu je zřejmé, v jakém rozsahu je směnečný platební rozkaz napadán a (současně) na jakých skutkových okolnostech žalovaný svou obranu proti směnečnému platebnímu rozkazu zakládá. Žalovaný zcela jistě může v průběhu dalšího řízení svá skutková tvrzení doplňovat, avšak vždy jen v rámci původně vznesené konkrétní a určité námitky. Žalovaný tedy může dotvrzovat, avšak nemůže překročit meze již tvrzeného skutku, nemůže přecházet do jiných skutkových verzí. V průběhu námitkového řízení soud tedy nemůže zjišťovat, co měl žalovaný na mysli, žalovaný nemůže posléze podsouvat svá tvrzení. V projednávané věci žalovaným vznesená námitka, že dohoda o narovnání je neplatná proto, že „nikdy nedošlo k jejímu řádnému uzavření“, je námitka neurčitá, neboť žalovaný neuvedl konkrétní okolnosti, které ho vedou k závěru a tvrzení, že „nikdy nedošlo k řádnému uzavření dohody“. Takto vznesená námitka by umožňovala žalovanému pokaždé přicházet s novými skutkovými tvrzeními, kterými by odůvodňoval, z jakého důvodu „dohoda nikdy řádně uzavřena nebyla“ (např. žalovaný by mohl následně tvrdit, že nevěděl, že dohodu podepsal, protože mu byla podstrčena, a proto „dohoda nikdy nebyla řádně uzavřena“ nebo že byl k podpisu donucen, a proto „dohoda nikdy nebyla řádně uzavřena“ nebo že na dohodě není jeho pravý podpis, a proto „dohoda nikdy nebyla řádně uzavřena“ nebo že dohodu uzavřela neoprávněná osoba, a proto „dohoda nikdy nebyla řádně uzavřena“). Takovouto námitku možno přirovnat rovněž k neurčitému tvrzení, např. že směnka je neplatná, protože nikdy nebyla řádně vystavena – z takového tvrzení není rovněž soudu zřejmé, co by měl projednávat, jakou spornou skutečnost konkrétně řešit a prokazovat, a proto lze uzavřít, že žalovaným takto vznesená námitka je neprojednatelná pro svoji neurčitost. Teprve u ústního soudního jednání počal žalovaný tvrdit, že předmětná dohoda mu nebyla doručena, tedy až u jednání začal tvrdit konkrétní důvod svého tvrzení, že „dohoda nikdy nebyla řádně uzavřena“. Taková námitka je z důvodů shora uvedených opožděná a soud k ní s ohledem na ust. § 175 odst. 4 o.s.ř. nemohl přihlídnout. Pouze nad rámec soud uvádí, že ani provedenými důkazy by nebyla tato námitka (i v případě její včasnosti) prokázána. Provedené důkazy – kniha pošty, výpověď žalovaného jako účastníka, event. výpověď svědkyně (jejíž svědectví soud nevnímal jako zcela přesvědčivé a věrohodné z důvodu, že na jedné straně svědkyně tvrdila, že o předmětné záležitosti s nikým nehovořila, na straně druhé velmi rychle a přesně odpovídala na otázky kladené jí zástupcem žalovaného, což budilo nápadný dojem připravených odpovědí, a to i vzhledem ke skutečnosti, že vypovídala k událostem, které se odehrály před několika lety, přesto naprosto rychle a přesně formulovala např., že JUDr. M. byl oprávněn pouze procesně zastupovat, atd.) by nemohly vést k přesvědčivému závěru o skutečnosti, že předmětná dohoda o narovnání se nedostala do dispozice žalovaného, a to obzvláště za situace, kdy žalovaný dle této dohody postupoval. Poté, co dle dohody vzal žalobce zpět žaloby v probíhajících soudních sporech, žalovaný poskytoval finanční plnění, přičemž vysvětlení statutárního zástupce, že se tak dělo bez jeho vědomí a že z firmy žalovaného byla placena neoprávněně vysoká částka, z čehož byl v šoku, bez toho, že by žalovaný následně po zjištění této skutečnosti neučinil patřičné kroky (např. trestní oznámení na zodpovědné pracovníky, žalobu na vydání částky atd.) a pakliže nebyly navrženy i další důkazy k prokázání této skutečnosti, tak za stávající situace (v případě, že by se nejednalo o námitku opožděnou), by soud nemohl dospět k závěru o neuzavření dohody o narovnání z důvodu jejího nedoručení žalovanému, neboť výsledky hodnocení důkazů umožňují soudu přijmout závěr o pravdivosti skutečnosti, která je předmětem

dokazování, jestliže na jejich základě lze nabýt jistoty (přesvědčení), že se tato skutečnost opravdu stala, aniž by o tom mohly být rozumné pochybnosti. Vytvářejí-li výsledky hodnocení důkazů podmínky pouze pro úsudek, že je možné (více či méně pravděpodobné), že se dokazována skutečnost stala a připouští-li tedy i možnost (větší či menší pravděpodobnosti) toho, že se dokazována skutečnost naopak nestala, nelze učinit závěr o pravdivosti této skutečnosti. V takovém případě soud rozhodne v neprospěch účastníka, v jehož zájmu bylo podle hmotného práva prokázat tvrzenou skutečnost. Jak již tedy uvedeno, za stávající situace, kdy nebyly navrženy jiné, další důkazní návrhy k prokázání tvrzení ohledně nedoručení předmětné dohody do sféry žalovaného, pak by soud (za předpokladu, že by šlo o námitku včasnou), nedospěl k přesvědčení o tom, že prokazovaná skutečnost se opravdu stala tak, jak ji tvrdí žalovaný.

- 5) K námitce neoprávněnosti vyplnění směnky, kdy datum splatnosti je dle žalovaného doplněno dodatečně a aby mohlo být doplněno v případě, že by byla vystavena blankosměnka, musela by být dohoda o vyplnění, přičemž žalovanému není známo, že by jakákoliv dohoda existovala, soud uvádí, že tato námitka je rovněž neurčitá a neprojednatelná, neboť žalovaný v námitkách netvrdí jednoznačně, zda byla či nebyla vystavena blankosměnka, ke které nebyla uzavřena dohoda o vyplnění, používá podmiňovací způsob:“v případě, že by byla vystavena blankosměnka, žalovanému není známá dohoda....“. Žalovaný tedy jednoznačně netvrdí, zda byla či nebyla vystavena blankosměnka. Tvrzení o tom, že datum splatnosti bylo doplněno dodatečně, není samo o sobě bez dalších tvrzení způsobilé založit relevantní námitku. Žalovaný by musel jednoznačně tvrdit existenci blankosměnky, existenci dohody o vyplnění a její konkrétní porušení, event. pokud by tvrdil neexistenci dohody o vyplnění blankosměnky, musel by řádně, určitě a konkrétně vysvětlit, proč byla blankosměnka vystavena – podepisována bez dohody atd. Žalovaný navíc svá tvrzení neprokázal, přičemž nutno dodat, že takto ani učinit nemohl s ohledem na jejich neurčitost.

Z ust. čl. I. § 78 odst. 1 ve vazbě na ust. § 28 zák. č. 191/1950 (dále jen ZSS) vyplývá, že výstavce směnky vlastní je zavázán stejně jako příjemce směnky cizí, je proto povinen zaplatit směnku při splatnosti. Není-li směnka zaplacená, má majitel směnky přímý nárok ze směnky na vše, co lze žádat podle § 48 a § 49 tj., kromě směnečného peníze i 6% ode dne splatnosti, resp. dne následujícího (§ 72 ZSS) a směnečnou odměnu.

S ohledem na výsledky dokazování a s odkazem na shora citované zákonné ustanovení byl směnečný platební rozkaz ponechán v platnosti.

Dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. náleží úspěšnému žalobci náhrada dalších nákladů (námitkového) řízení v celkové výši 240.427,- Kč. Další náklady řízení se sestávají z nákladů právního zastoupení: 7 úkonů po 24.500,- Kč – vyjádření ze dne 10.6.2015, důkazní návrh ze dne 1.7.2015, doplnění žaloby, předložení listin ze dne 7.9.2015, vyjádření ze dne 12.11.2015, 2 úkony - za účast u jednání dne 19.11.2015 přesahující 2 hodiny, účast u jednání dne 1.2.2016, 2 půlúkony po 12.250,- Kč – účast u informativního výsledku JUDr. Alexandra M. a účast u vyhlášení rozsudku, 9x režijní paušál po 300,- Kč dle vyhl. č. 177/1996 Sb. a 21% DPH ve výši 41.727,- Kč.

Dle ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. je povinen žalovaný zaplatit státu dle výsledku řízení náhradu nákladů řízení, které stát platil, a to za proplacené svědecké ve výši 673,60 Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15-ti dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (§ 251 o.s.ř.).

V Ostravě dne 11.02.2016

Za správnost vyhotovení:
Jana Adámková

JUDr. Zuzana Šimová
soudkyně